

La veu dels pastors

Hem de vetllar per la puresa de la doctrina, a tots els nivells. Quan us parlem com a sacerdots, no ens preocupa tant l'oportunitat o conveniència de la doctrina, com el seu valor objectiu. L'oportunitat és sempre perillosa i a voltes traïdora.

La fe és un do de Déu, lliurement acceptat per cada ú de nosaltres. És doncs un acte lliure a nivell humà. Ser cristià és una lliure acceptació de la paraula salvadora i de l'Església que ens la serveix amb el seu magisteri, avui. Per tant, a nivell psicològic, no és obligatori ser cristià.

Si ens diem cristians, hem de ser fidels a l'Evangeli i a l'Església. No podem fer trampes.

Ara, doncs, no em dirigeixo a polítics més petits o més grossos, sinó als feligresos, als creients, i els presento una pàgina de magisteri de les nostres esglésies particulars, que no pretenen fer sindicats, però sí que volen formar consciències cristianes sense equívocs, sense vendre garces per perdiu, com sovint passa.

A vosaltres, doncs, la doctrina autèntica dels veritables pastors, recollida apressuradament en un fragment de la premsa diària. Són criteris magistrals sobre un fet concret.

El vostre Arxiprest

«EL PROYECTO DE LA LEY SINDICAL NO RECOGE SATISFACTORIAMENTE PRINCIPIOS Y CRITERIOS IMPORTANTES DE LA IGLESIA»

La Comisión Episcopal de Apostolado Social recuerda que la declaración de la Conferencia Episcopal es un documento de su Magisterio que aplica los principios cristianos a la realidad del país

La comisión asesorada por expertos en materia social y jurídica ha examinado el proyecto en relación con los principios de la doctrina social de la Iglesia. Partiendo de la declaración colectiva del Episcopado Español de julio de 1968 estima que el **proyecto no recoge satisfactoriamente principios y criterios tan importantes como los siguientes:**

PRINCIPIOS NO RECOGIDOS

1. **Libertad sindical:** Según la declaración éste es uno de los puntos fundamentales de la doctrina social de la Iglesia. (CRR Iglesia N. 1.401. P. 15.)

2. **Autonomía:** «La estructura sindical en su conjunto ha de gozar de autonomía, sin perjuicio de su necesaria subordinación al bien común de que el poder público es responsable supremo.» (IB.)

3. **Representatividad:** «Tanto las asociaciones sindicales como la organización profesional en que aquéllas se integran y coordinan sean verdaderamente representativas en todos los grados.» (IB.) Lo que en la declaración del episcopado se llama «organización profesional» es lo que el proyecto de ley —títulos III y IV— denomina «Sindicatos» y «Organización Sindical».

DOCUMENTO DE MAGISTERIO

Asimismo, la comisión consideró conveniente recordar que la declaración de la Conferencia Episcopal Española no es una mera opinión privada aunque colectiva, de los obispos sino **un documento del magisterio episcopal** que aplica los principios cristianos a la realidad social de nuestro país.

Es ciertamente competencia de la autoridad civil y de las partes interesadas determinar en concreto las soluciones que consideren más adecuadas en función de las di-

Mn. Manuel Solà

(CONTINUACIÓ)

Coses importants per a molta gent depenen, a vegades, d'una simple resposta. D'un sí o d'un no.

Aquell dia de l'any 1939, Mn. Manuel, amb el seu sí, no assegurava pas una acció pastoral i sacerdotal perfecta al nostre poble. Hi haurien, possiblement, falles i errors en la seva actuació, perquè ¿qui és capaç de perfeccions i sublimitats permanents?

El que sí assegurava, però, era la fidelitat a una vocació, a una actitud de servei constant, real i neta envers un poble. I això sí que ha estat important en la història de Santa Eulàlia.

Hi ha homes que triomfen en la vida ells sols, i el seu triomf enlluerna als altres homes. La tasca d'altres, en canvi, és més obscura i monòtona; feta amb perseverança i sense defallences, no ateny pas al triomf personal sinó que malda pel millorament de totes les persones amb qui tracten, o que estan al seu voltant. Santa Eulàlia ha tingut la sort de comptar amb homes d'aquest tremp: el rector Manuel Solà, el mestre Joan Batlle en són, almenys, una prova.

Per això ara, els que arriben de nou i saben mirar una mica endins, per dessota la pell de la bellesa física del nostre poble, hi troben quelcom diferent dels altres: és tot un nivell de qualitats humanes i cristianes que no s'improvisen pas.

Hom es dona compte, en trobar-se freqüentment amb actituds de servei, amb inquietuds culturals i neguits de millorament espiritual, en detectar sovint esforços sincers per arribar a una visió imparcial i objectiva d'un problema, que això no pot ser fruit d'una acció més o menys afortunada, portada a terme a curt plaç.

Deu ser, doncs, el fruit d'una llavor sembrada calladament, durant anys i anys. Pot ser el resultat del consell amic dit a cau d'orella, o de la visita a cada llar feta per un vell de pas renquejant, o d'un servei acomplert fins al sacrifici real, acceptat amb senzillesa. És, segons la paraula de l'Evangeli, el gra de blat humilment enterrat que fruita en espiga.

* * *

Els joves i les noies d'avui no poden comprendre pas totes aquestes coses. El seu record de Mn. Manuel es limita, a tot estirar, al comiat que els infants feren al vell rector mort en l'alcova de la rectoria. I aquest deu ser un record més aviat estrany i trist.

Els que ja som més grans, recordem, però, al sacerdot vell que encara tenia ganes de jugar amb els infants i de conversar llargament amb els joves. Un rector dels que no passen de moda, perquè no s'aturava en l'accidental, sinó que anava al fons de les exigències del cristianisme.

Marcel Galobart

versas circumstàncies. Pero, cualquiera que sea la solución que se adopte, ha de ser tal que no invalide en la práctica el contenido de aquellos principios.

Sin embargo, a la jerarquía «corresponde el derecho y el deber de tutelar la integridad de los principios de orden ético». (Mater et Magistra, 39). Y en lo que atañe a obras e instituciones del orden temporal no sólo puede «enseñar a interpretar auténticamente los principios morales que deben observarse», sino que «tiene también el derecho de juzgar acerca de la conformidad de tales obras e instituciones con los principios morales». (Decreto sobre el Apostolado de los seglares, 24, G.) LOGOS.

(«El Correo Catalán», 31 octubre 70)